

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/200/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115207620
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6115207620.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: L. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. Y. XXXX/XX, N. N., t.č. bytom N. N., F. X, v konaní právne zastúpeného JUDr. Vladimírom Rybovičom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Nám. Š. Moyses 4, Banská Bystrica, proti žalovanému ROSA-Real s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Majerská cesta 98, IČO: 44 217 579, v konaní zastúpený Advokátskou kanceláriou POLÁČEK & partneri s.r.o., so sídlom Medený Hámor 15, Banská Bystrica, IČO: 47 257 032, o zaplatenie 25 083,65 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17C/191/2015 - 147 zo dňa 14. 02. 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17C/191/2015 - 147 zo dňa 14.02. 2017 p o t v r d z u j e.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% na účet právneho zástupcu žalobcu v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia o výške trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 25.083,65 Eur spolu s 5,05% úrokom z omeškania ročne od 30.10.2014 až do zaplatenia v lehote troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia (prvý výrok rozsudku). Zároveň súd osobitným výrokom rozhodol, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (druhý výrok rozsudku). V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania platobného rozkazu pre zaplatenie sumy 25.083,65 Eur s príslušenstvom, pričom žalobu odôvodnil tým, že rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 13. 05. 2009, č. k. 12C/34/2009-71 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26. 05. 2010, č. k. 17Co/32/2010-115 bola G. Z. uložená povinnosť do troch pracovných dní od právoplatnosti rozhodnutia zaplatiť žalobcovi sumu 23.235,74 Eur s prísl. a nahradiť trovy konania vo výške 5.320,58 Eur. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 02.07.2010 a vykonateľnosť dňom 06.07.2010. G. Z. ako dlžníčka si túto povinnosť nespĺnila. Dňa 01. 12. 2008 uzatvorila dlžníčka G. Z. so žalovaným kúpnu zmluvu, na základe ktorej previedla na žalovaného vlastnícke právo k bytu č. X nachádzajúcemu sa vo vchode č. X obytného domu súp. č. XXXX postaveného na parcele č. XXXX v N. N. na ulici O. N. zapísaný na LV č. XXX spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu. Kúpna cena bola dohodnutá vo výške 19.916,35 Eur. Právne účinky vkladu vlastníckeho práva nastali dňom 22. 01. 2009. Žalobca sa následne odporovacou žalobou podanou na tamojšom súde domáhal určenia neúčinnosti vyššie uvedenej kúpnej zmluvy a rozsudkom tamojšieho súdu č.k. 9C/206/2010-272 zo dňa 28. 08. 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17Co/840/2013-297 zo dňa 22. 10. 2014

bolo určené, že kúpna zmluva uzatvorená medzi G. Z. a žalovaným je voči žalobcovi právne neúčinná. Z tohto dôvodu žalobca v konaní 17C/191/2015 uplatnil právo v zmysle § 42b ods. 4 O.z. na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech a teda voči žalovanému. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie konštatoval, že mal preukázané, že žalobca na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 28. 07. 2006 požičal G. Z., nar. XX. XX. XXXX. sumu 700 000,-- Sk, ktorú mala G. Z. žalobcovi vrátiť do dňa 31.12. 2007, pričom túto sumu žalobcovi nevrátila. Z tohto dôvodu prebiehalo na tamojšom súde konanie 12C/34/2009, v rámci ktorého bola žalovaná G. Z. zaviazaná rozsudkom tamojšieho súdu č. k. 12C/34/2009-71 zo dňa 13. 05. 2009, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/32/2010-115 zo dňa 26. 05. 2010, zaplatiť žalobcovi sumu 23 235,74 Eur s prísl. a s 8,5 %-ným úrokom z omeškania ročne od 01. 01. 2008 až do zaplattenia. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 02. 07. 2010. G. Z. uvedenú sumu žalobcovi neuhradila. Táto bola v tom čase vlastníčkou bytu č. X nachádzajúceho sa v N. N. na ulici O. N. X, zapísaného na LV č. XXX kat. územie Z., ktorý v priebehu konania 12C/34/2009 previedla kúpnu zmluvou zo dňa 22. 01. 2009 na žalovaného (na spoločnosť ROSA-REAL, s.r.o.,) za kúpnu cenu 600 000,-- Sk. Z dôvodu prevodu vlastníckeho práva k predmetnému bytu žalobca podal na súd dňa 16. 11. 2010 odporovaciu žalobu, pričom konanie bolo vedené pod sp. zn. 9C/206/2010 a tamojší súd rozsudkom č. k. 9C/206/2010-272 zo dňa 28. 08. 2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/840/2013-297 zo dňa 22. 10. 2014 určil, že kúpna zmluva uzavretá medzi G. Z. a žalovaným k bytu č. X nachádzajúcemu sa v N. N. na ulici O. N. X zapísanému na LV č. XXX kat. územie Z. je vo vzťahu k žalobcovi právne neúčinná. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29. 10. 2014. V rámci tohto prebiehajúceho konania žalovaný (spol. ROSA-REAL, s. r. o.) previedol vlastníctvo k predmetnému bytu na O. A., nar. XX. XX. XXXX kúpnu zmluvou zo dňa 24. 02. 2011 za kúpnu cenu 45 000 Eur. Žalobca sa v predmetnom (tomto) konaní 17C/191/2015 domáha zaplattenia sumy 25 083,65 Eur od žalovaného v zmysle § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žaloba o zaplattenie peňažnej náhrady, ktorá je opodstatnená ako vyplýva z § 42b ods. 4 O.z. vtedy, ak nie je dobre možné uspokojenie veriteľa z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, napr. preto, že osobe, v prospech ktorej dlžník odporovaný právny úkon urobil, už takto nadobudnuté veci, práva alebo iné majetkové hodnoty nepatria a musí smerovať voči osobe, ktorej z odporovateľného právneho úkonu dlžníka vznikol prospech. Súd prvej inštancie preto konštatoval, že žalobca správne označil ako pasívne legitimovaného žalovaného a teda súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že v tomto v tomto konaní nie je pasívne legitimovaný. Súd prvej inštancie mal tak jednoznačne preukázané, že žalovaný účinnosťou odporovateľného úkonu majetkový prospech získal, pričom majetku sa následne zbavil predajom predmetného bytu, a preto na tento predmetný byt (a teda majetok) už nebolo možné viesť exekúciu. Žalobcovi tak vzniklo právo domáhať sa finančnej náhrady ako ekvivalentu za takto získaný majetkový prospech voči žalovanému ako osobe odlišnej od dlžníka. Pokiaľ sa týka výšky získaného prospechu, súd túto čiastku ustálil na sumu 25 083,65 Eur ako rozdielu medzi sumou, ktorú žalovaný zaplatil za kúpu predmetného bytu, t.j. vo výške 19 916,35 Eur a sumou, za ktorú predmetný byt previedol na ďalšiu osobu vo výške 45 000 Eur. V konaní tak bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný majetkový prospech získal v hodnote 25 083,65 Eur. Súd prvej inštancie nezohľadnil tvrdenie žalovaného v tom smere, že do predmetnej nehnuteľnosti vložil finančné prostriedky na rekonštrukciu predmetného bytu, nakoľko okrem predloženej faktúry žalovaný ničím nepreukázal nutnosť rekonštrukcie bytu, nakoľko tento byt bol zrekonštruovaný, čo vyplýva z predloženého znaleckého posudku č.068/2005 L.. A. F.. Súd preto podanú žalobu považoval za dôvodnú a v celom rozsahu jej vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 25 083,65 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 30. 10. 2014 do zaplattenia. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, a to podľa pomeru úspechu vo veci. Keďže bol žalobca v konaní v celom rozsahu úspešný, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Uviedol, že odvolanie podáva proti rozsudku vo všetkých jeho výrokových častiach, pričom upresnil, že má za to, že „v danom prípade nie sú splnené ani formálne a ani materiálne predpoklady na to, aby bol žalovaný zaviazaný k náhrade akejkoľvek sumy v prospech žalobcu, pretože z právnych úkonov, ktorých neúčinnosti sa žalobca domáhal, nemal žalovaný žiadny prospech“. Z uvedeného dôvodu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a rozhodne aj o trovách konania.

3. K odvolaniu žalovaného sa dňa 12. 04. 2017 vyjadril žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Uviedol, že s odvolaním žalovaného nesúhlasí, nakoľko má za to, že boli splnené všetky zákonné predpoklady pre uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi peňažnú náhradu podľa § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka. V konaní bolo preukázané, že žalobca úspešne odporoval právnemu úkonu uskutočnenému medzi jeho dlžníkom (G. Z.) a žalovaným, ktorého predmetom bol prevod nehnuteľnosti - bytu č. X na Ul. O. N. v N. N., kat. úz. Z.. Taktiež bolo preukázané, že nie je dobre možné uspokojenie žalobcu z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, nakoľko žalovaný ako osoba, v prospech ktorej dlžník odporovaný právny úkon urobil, už takto nadobudnutú nehnuteľnosť nevlastní. Žalobcovi tak vzniklo právo domáhať sa finančnej náhrady voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech. Prospech z odporovaného právneho úkonu mal jednoznačne žalovaný, ktorý nadobudol od dlžníčky nehnuteľnosť za kúpnu cenu nezodpovedajúcu trhovej ceny nehnuteľnosti a následne nehnuteľnosť odpredal tretej osobe za cenu vyššiu, čím dosiahol zisk. Výška majetkového prospechu bola vyčíslená ako rozdiel medzi výškou kúpnej ceny, za ktorú žalovaný nehnuteľnosť predal tretej osobe a výškou nadobúdacej kúpnej ceny, za ktorú získal nehnuteľnosť od dlžníčky. Žalovaný sa v konaní bránil tým, že kúpna cena, za ktorú nehnuteľnosť nadobudol, bola primeraná, nakoľko zohľadňovala úver, ktorý ako ľarcha na predmetnom byte bol prevzatý. Ďalej uviedol, že po nadobudnutí predmetného bytu, predmetný byt zhodnotil vykonanou rekonštrukciou. Uvedená obrana žalovaného v konaní nebola preukázaná. Na základe uvedeného súd prvej inštancie v konaní správne zistil skutkový stav, ktorý správne právne posúdil a v odôvodnení svojho rozhodnutia sa vysporiadal so všetkými argumentmi, majúcimi význam pre rozhodnutie vo veci. Odvolanie žalovaného považuje žalobca za nedôvodné a účelové a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

4. K vyjadreniu žalobcu riadne doručenému žalovanému (jeho právnomu zástupcovi) dňa 11. 05. 2017 sa žalovaný nevyjadril.

5. V dôsledku podaného odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) vec preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

6. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Na základe podaného odvolania žalovaného, tak v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 2 CSP, rozhodnutie náležite odôvodnil, pričom odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. S prihliadnutím na rozsah odvolania žalovaného a odvolacie dôvody žalovaného uvedené v jeho odvolaní, odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že podané odvolanie nie je dôvodné. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí vo veci samej, ako aj s jeho dôvodmi stotožňuje a na tieto poukazuje, pričom odvolací súd zároveň konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok; čo sa týka preskúmania veci samej, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby žalobcu dospel k správnym skutkovým a právnym záverom a rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov.

9. V prejednávanej veci zo spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplata sumy 25.083,65 Eur, a to s poukazom na ust. § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie po rozsiahlom a detailnom dokazovaní mal preukázané, že žalovaný ako veriteľ uzavrel

s G. Z. ako dlžníčkou zmluvu o pôžičke, na základe ktorej G. Z. poskytol (požičal) sumu 700.000,-Sk, ktorú mala G. Z. vrátiť do dňa 31. 12. 2007, avšak uvedená dlžníčka žalobcovi ako veriteľovi uvedenú sumu nevrátila. Z uvedeného dôvodu bolo v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 12C/34/2009 rozsudkom 12C/34/2009 - 71 zo dňa 13. 05. 2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17Co/32/2010 - 115 zo dňa 26. 05. 2010 rozhodnuté a bola uložená dlžníčke G. Z. povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 23.235,74 Eur. G. Z. uvedenú sumu žalobcovi neuhradila a previedla byt, ktorého bola v tom čase vlastníčkou (byt č. X, nachádzajúci sa v N. N. na Ul. O. N.. X, zapísaný na LV č. XXX) kúpnu zmluvou zo dňa 22. 01. 2009 na spoločnosť ROSA-REAL, s.r.o za kúpnu cenu 600.000,-Sk. Z dôvodu prevodu vlastníckeho práva žalobca sa správne domáhal určenia neúčinnosti tohto právneho úkonu voči jeho osobe, a to odporovacou žalobou, o ktorej bolo v konaní 9C/206/2010 rozsudkom zo dňa 28. 08. 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/840/2013-297 zo dňa 22. 10. 2014 rozhodnuté tak, že súd určil, že kúpna zmluva č. V XXXX/XXXX uzavretá medzi G. Z. a žalovaným spoločnosť ROSA-REAL je vo vzťahu k žalobcovi L. Z. právne neúčinná. Uvedené rozhodnutie (rozsudok) nadobudol právoplatnosť dňa 29. 10. 2014. Nakoľko však spoločnosť ROSA-REAL previedla kúpnu zmluvou zo dňa 24. 02. 2011 predmetný byt na osobu O. A. za kúpnu cenu 45.000,-Eur, majetok bol prevedený na ďalšiu osobu. Pokiaľ majetok, ktorý má byť na základe vyhovujúceho rozsudku o neúčinnosti právneho úkonu exekučne postihnutý už neexistuje alebo bol prevedený na ďalšiu osobu, príp. ak z iných dôvodov nie je jeho zexekvovanie možné, možno viesť exekúciu aj na iný majetok adresáta odporu, avšak iba do výšky hodnoty majetku predstavujúceho prospech z pôvodne odporovaného právneho úkonu. Na to, aby veriteľ z pozície oprávneného mohol postihnúť aj takýto majetok tretej osoby, musí byť okrem objektívnej nemožnosti uspokojenia sa z pôvodného ušlého majetku dlžníka splnený aj predpoklad, že takýto postup implicitne umožňuje vykonateľné súdne rozhodnutie, ukladajúce adresátovi odporu povinnosť na náhradu v zmysle § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka v časti vety za bodkočiarkou. Ide z povahy veci o peňažnú náhradu vo výške rovnajúcej sa prospechu, ktorý tretia osoba mala z odporovaného právneho úkonu. Tento nárok nemá charakter nároku na náhradu škody.

11. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje i na ustálenú judikatúru, a to na rozhodnutie zverejnené v zbierke rozhodnutí Najvyššieho súdu SR R 110/1998, v ktorom bolo konštatované: „Veriteľ, ktorý s úspechom odporoval právnomu úkonu podľa § 42a OZ má voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech, právo na náhradu v peniazoch, ak sa uňho nenachádza vec nadobudnutá týmto úkonom. Veriteľ sa z tohto dôvodu nemôže úspešne domáhať určenia neplatnosti zmluvy, ktorou vlastník (ktorý mal z odporovateľného úkonu prospech) previedol vec na tretie osoby“.

12. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní správne konštatoval, že žalobca L. Z. využil procesnú možnosť odporovať právnomu úkonu uskutočnenému medzi jeho dlžníkom, t. j. G. Z. a žalovaným - spoločnosťou ROSA-REAL, s.r.o., ktorého predmetom bol prevod nehnuteľnosti - bytu č. X na Ul. O. N. v N. N.. Žalovaný však ako osoba, v prospech ktorej dlžník (G. Z.) odporovaný právny úkon urobil, už predmetný byt nevlastní, nakoľko tento previedol kúpnu zmluvou na ďalšiu osobu - O. A.. Žalobcovi L. Z. tak jednoznačne a nepochybne vzniklo právo domáhať sa finančnej náhrady voči tomu, kto mal z takéhoto úkonu prospech, t. j. spoločnosť ROSA-REAL, s.r.o.. Jedinou odvolacou námietkou žalovaného, t. j. spoločnosti ROSA-REAL vznesenou v rámci podaného odvolania je námietka, že žalovaný z úkonov, ktorých neúčinnosti sa žalobca domáhal, nemal žiadny prospech. S uvedenou argumentáciou, ktorá bola prednesená ako obrana v rámci konania pred súdom prvej inštancie sa vysporiadal súd prvej inštancie už v rozsudku na str. 9 v čl. 32, kde uviedol, že prospech súd prvej inštancie ustálil ako čiastku, resp. ako rozdiel medzi sumou, ktorú žalovaný zaplatil za kúpu predmetného bytu (19.916,35 Eur) a sumou, za ktorý predmetný byt previedol na ďalšiu osobu - O. A. vo výške 45.000,-Eur. Odvolací súd len pre logický základ rozhodnutia upravuje, že suma, ktorú povinnosť uložil súd prvej inštancie zaplatiť žalovanému v prospech žalobcu, je rozdiel medzi cenou, za ktorú žalovaný predmetný byt následne predal ďalšej osobe a nákladom na zaobstaranie (kúpu) predmetného bytu od dlžníčky žalobcu G. Z.. Výsledkom uvedenej transakcie (kúpy bytu spoločnosťou ROSA-REAL, s.r.o a následného predaja bytu O. A.) bol zisk na strane žalovaného - spoločnosti ROSA-REAL vo výške 25.083,65 Eur. Uvedené bezpochyby predstavuje majetkový prospech, ktorý získal žalovaný. Keďže v rámci odvolania žalovaný predmetnú vyššie uvedenú odvolaciu námietku bližšie nerozvinul (len konštatoval, že žalovaný z právnych úkonov, ktorých neúčinnosti sa žalobca domáhal nemal žiadny prospech) a taktiež iné odvolacie dôvody v odvolaní neuviedol, odvolací súd viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania, mohol len na základe vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie konštatovať správnosť záveru súdu prvej inštancie o tom, že žalovaný nadobudol prospech z právneho

úkonu, ktorého neúčinnosti sa žalobca už v konaní 9C/206/2010 úspešne dovolal v podobe zisku vo výške 25 083, 65 eur ako rozdielu medzi cenou, za ktorú predmetný byt predal a cenou za ktorú ho od dlžníčky žalobcu kúpil. S poukazom na uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

13. Odvolací súd preskúmal i výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania, nakoľko sa jedná o závislý výrok na rozhodnutí vo veci samej a rovnako dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval a rozhodol správne, keď žalobcovi ako procesne úspešnej strane sporu v celom rozsahu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil i v tejto časti.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol s poukazom na ust. § 396, § 262 ods. 1, 2 a § 255 CSP a žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, resp. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % na účet právneho zástupcu v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o výške trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

15. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).